

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Første Efterretning om Kiøbenhavns Bombardering

Citation: Baggesen, Jens: "Første Efterretning om Kiøbenhavns Bombardering", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890, 1889-1903, s. 189*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen02val-shoot-workid83605.pdf> (tilgået 03. august 2024)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Første Efterretning om Kiøbenhavns Bombardering.

Til Publicisten Malthe Bruun i Paris.
1807.
Marly.

Du, som til Seinens Harpes Klang
Vort Sunds Thermopylæ besang,
Min Landsmand, mine Brødres Ven -
Jmellem overgivne Franske
Nu dobbelt dyrebar den danske
Bedrøvede Jens Baggesen -
Du, som i Sydens Favn dit Norden,
Trods Skiæbnen, der dig tvang, som mig,
Fra Hiemmets Skiød at fierne dig,
Er et letjndtg utro vorden -
Hvis Hierte slaaer til sidste Slag
For Danmark og det danske Flag -
Der, skiøndt du her har lagt for Anker
Din Aand, og taget Seilet ind,
Imellem Friheds-Sandets Banker,
Dog, trods Forskiællighed i Tanker,
Har samme Hierte, samme Sind
Som jeg, der løber ud og ind
Og mtg kan ikke lade nøie
Med hvad der salder stort i Øie,
Som hævet over Jord og Vand,
190 Naar det er lutter Flyvesand -
Der, skiøndt du har forfransket Munden
Og Pennen til Fuldkommenhed,
Dog er og bliver Goth i Grunden
Og veed hvad ingen, eene bunden
Til Galler-Sprogets Viden, veed -
Min Malthe Bruun! du bad mig om,
Da sidste Gang jeg med dig talte
Og dig vor Tryghed hiemme malte:
Hvis jeg fra Kiøbenhavn bekom
En Efterretning, værd at høre,
Om hvad de nu derhiemme giøre,
Den skyndig at meddeele dig,
Da du har længe savnt en slig.
Her har du een, som dig vil røre,
Hvorved dit Haar vil reise sig.

Jeg rimer Brevet Ord for Ord,
I det jeg samme skriver ud,
Som her det ligger paa mit Bord.
Skiøndt stilet ei til Jens, men *Knud*,
Det er til *mig*, der altid bar
Paa Holmen (hvor jeg hiemme var)
Det Ulkenavn: Knud Siællandsfar;
Og skrevet af min Fætter, Paars,
Som nu er alt en Mand til Aars.
At jeg det *rimer*, skeer, fordi
Hvert Udtryk og hvert Ord deri,
Trods al den Hiertens Simpelhed,
Det hele Brev er skrevet med,
Mig synes ægte Poesie -
Deels, for at dulme Smerten lidt,

Der brænder i dets Sort paa Hvidt,
Som jeg med Sang mig dæmpe maa,
For ei fra min Forstand at gaae -
191 Deels endelig, for hvad du selv
Vil sige dig, naar først du veed
Om sammes Indhold ret Besked.
Læs, danske Broder! læs og skiælv!
Og vikl om Harpens Strænge Tang
Til Sundets sidste Havfrusang!

"O Knud! hvad maa jeg melde dig!
"Mit gamle Hierte vender sig
"I Barmen ved det Jammerbud,
"Jeg her maa skikke dig! o Knud!
"O! Knud! o hør det som en Mand,
"Og tab ei ganske din Forstand,
"Naar du med Angst har Bladet vendt,
"Og læser, hvad der *her* er hendt,
"Midt i vor søde, stille Fred
"Og skumrendes Uskyldighed.

"O! jeg uendelige Nar,
"Som før saa brittisksindet var,
"Skam faae den store William,
"Der fik mig til at troe, det Folk,
"Der havde en saa ædel Tolk,
"I alting maatte ligne ham -
"Jeg høistenfoldig dumme Faar!
"Som glemte, den uhyre Kraft
"Indsuger hver en ædel Saft -
"At Elefanten netop gaaer,
"Og Løven med sin Hale slaaer
" I Vrimmelen af giftigt Kræe -
"At Cedren og den store Mand
"Behøve Plads i hvert et Land -
"At derfor og det største Træe
"Just staaer paa Ætnas Askebrud,
"Hvor hver en anden Eeg gik ud.
192 "Jeg tusindgange dumme Fæ!
"Som havde lidt Physik dog lært,
"Og da jeg Shakspear fandt en Gud,
"Deraf et drog den Slutning ud:
"Hans Fødeland var halv fortært
"Og, efter ham at have nært,
"En Kratskov fuld af golde Skud!
"Du studser! Ja, min gode Knud!
"Jeg eengang pine maa din Siæl!
"Og naar du først har hørt mig ud,
"Saa vil du studse dig ihiel!

"Dit gamle danske Fødeland
"Har været Rov for Mord og Brand,
"Vor Holm er plyndret ud og - kort,
"Vor gamle stolte Orlogs-Magt
"Med hver en Pram og Baad og Jagt
"Er boret, sænket, røvet bort -
"Og dette Mord og denne Brand
"Er kommen os fra - Engelland,
"Hvis og det skrækkelige Ran
"Er Følgen af en andens Plan,
"Og Fanden, naar man seer sig til,
"Og *her* maaskee har havt sit Spil.

"Jeg vil fortælle Sagen kort;
"Thi Brevet strax maa sendes bort.
"Den sidste sextende August
"(Jeg var den Dag paa Landet just)

"Blev nær ved Eenrum sat i Land
"Paa Vebeks fredelige Strand
"En femten sexten tusind Mand,
"Der talte Venlighedens Sprog
"J Forstningen, men som man dog,
"Troskyldtg, ei for Fiender tog.
193 "De sagde, de som Venner kom;
"Men hurtig, før man saae sig om,
"Omrtngte de med Mordgevær
"Den værgeløse Kongestad,
"Opstilled' i en fiendtlig Hær -
"Og, som man vender om et Blad,
"Blev deres hulde Venskabsord
"Til Trudseler med Vold og Mord.
"Paa eengang var til Lands og Vands
"Indsluttet af en Krigerkrands
"Det arme Kiøbenhavn, hvori
"Der ei var Værn som een mod ti.
"Den næste Søndag stod i Brand
"Vor Reberbane, stukket an
"Af os, og siden Vesterbroe,
"Mens Britten fyred løs, og loe.
"Nu fulgte skyndig Død paa Død -
"Uskyldigt Blod og skyldigt flød;
"Hist sank en Fiende, her en Ven;
"Men hvor hin faldt, kom syv igien
"I sammes Sted; den Forskiæl var
"I hver Skiermydsel alt for klar.
"Hvad nytted nogle Heltes Mod
"Imod en Hær, som troppeviis
"Mod hver en enkelt Værner stod
"Og misted lidet ved Forlliis?
"Steen Bille var mod denne Vold
"Omsonst en anden Tordenskiold.
"Den rædselsulde Time nu
"Sig nærmte med en doppelt Gru
"For mig, som maatte stille staae
"Paa Vestervold og see derpaa.
" "Hvi stod du stille?" spørger du,
" "Du har jo ei Halvfierds endnu!" "
"Man havde lidt forskudt min Fod;
194 "Og da jeg ikke kunde gaae
"Mod Fienden med mit gamle Mod,
"Besluttede jeg, halt, at staae
"Trods alle Skud og Stød - og stod.
"Jeg ei har Tid at male dig
"Den første Bombarderingsnat,
"Den doppelt var forfærdelig,
"Fordi den kom saa saare brat -
"Den anden fandt jeg alt mig i
"Lidt bedre - Ak! saa ere vi,
"Vt Mennesker! Lidt efter lidt
"Jeg vænned mig til Bombers Spring,
"Og saae dem ganske nær mig tidt
"Med roligt Blik, som ingen Ting.
"Men ak! det skrækkelige Lyn!
"End sortnes alting for mit Syn
"Ved blot at tænke paa det Nu,
"Hvori jeg skued denne Gru -
"Og paa det gyseltge Skrald,
"Som fulgte paa vor Frues Fald -
" Imens et satans-engelsk Skraal
" Skreg Bravo til det store Baal -
"Og jeg Matroser hørte tude:
" "Vor Frue faldt, nu er det ude!"

"Det undrer mig, jeg gamle Mand
"Blev staaende ved dette Dump:
"Rundt om Qvarteeret stod i Brand,
"Og Nørregade var en Klump -
"Alt hvad tilforn der monne staae
"Paa Grund og Vold, paa Steen og Rod,
"J mellem mig og hende, laae -
"Jeg gamle Paars alleene stod.

"Men o! hvad nyttede min Stand!
"Det værste fulgte denne Brand.
195 "Da Byen først var skiændt og brændt,
"Blev Magten mod vor Flaade vendt!
"Undskyld mig, at jeg ender her
"Og derom siger intet meer.
"Sæt dig i mit og Holmens Sted,
"Skiøndt fordums Broemand kun derved,
"Og aflagt med sin hæse Røst,
"Jeg Fladen i mit Hierte bar,
"Og jeg er uden Haab og Trøst
"O Knud! ifald du nogen har,
"Saa skynd dig, sæt dig hurtig hen,
"Og send din gamle Fætter den."

Og du, min Malthe, som har nu
Mit Riimbrev læst, hvad siger du?
Jeg seer kun Axelstadens Luer -
Min hele Siæl er midt deri -
Jeg melder dig, hvad selv jeg skuer,
Tilmeldelsen blir Poesie.
Hvert Bud om denne Hiemmets Jammer,
Det Hiems, hvoraf hver Dansk var stolt,
Ei Manden blot, men *Digt'ren* rammer
Med Slaget af en Tordenbolt.
I Prosa lad dig koldt beskrive
Det engelske Fyrværkerie;
Jeg blot i Vers et Vink kan give
Om Branden, som jeg selv er i.
Til Sang forvandler sig min Tale,
Naar store Billeder sig male
For Øiet af min *Phantasie*,
Og naar dens ømme Byld mig trykkes,
Min pen vil ingenlunde lykkes
At skrive nogen blot *Kopie*.